

med dette Udtryk tilkjende paa den Maade, som om deri laa en Fremheven af den Dydighed, hvormed Stillingen var forsvaret, altsaa af Regjeringens egne Fortjenester af, at Stormen var afslaaet, forekommer det mig ikke ganske billigt, thi saa meget er jo dog ganske klart, at en Storm lige saa godt kan mislykkes paa Grund af Ungribernes Ubelighed eller Splidagtighed, eller paa Grund af slet Ledelse af Angrebet som paa Grund af den særlige Dydighed, hvormed Forsvaret er ført. Dersom jeg havde troet, at min — som det forekommer mig — uskyldige Ytring kunde blive opfattet, som om deri laa en Selvros, havde jeg ganske vist ikke brugt den. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup) gjentog igaar her i Thinget en Ytring, han, som det er bekendt, tidligere har brugt paa et andet Sted, den nemlig, at Intet staaar ved Siden af Folkethinget, end lige over Folkethinget, med andre Ord, at dette er den øverste Magt og Myndighed her i Staten. Jeg udtalte i den Anledning, at jeg og de, der dele mine Anskuelser, kun kunde ønske, at Alle, der i Virkeligheden delte det ærede Medlems Betragtning, frit og aabent vilde udtale det, vilde tone det Flag. Jeg udtalte mig ganske vist ikke saa tillidsfuldt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har lagt mig det i Munden i Dag, at jeg nemlig skulde have sagt, at da skulde vi snart blive færdige med vore Modstandere. Saa tillidsfuldt har jeg ikke udtalt mig, men jeg har ganske vist udtalt, at jeg tror, at vore ærede Modstandere ikke kunne gjøre os nogen større Tjeneste, ikke kunne hjælpe os virksomere end netop ved at tone dette Flag. Thi saa Meget er klart for mig, at indenfor Forsfatningen lader denne Fordring sig ikke gennemføre; for mig staaar det ganske klart, at Gjennemførelsen af denne Fordring, det at sætte den igjennem med Magt, vil sprænge Forsfatningen, og at det vil være Frihedens Grav, og jeg tror, at den overveiende Del af Befolkningen meget snart vil faae Blik for, hvad denne Fane egentlig betyder, at Fordringen ikke ligger indenfor det konstitutionelle Kongedømme, at den ikke hviler paa den Grundlov, vi nu have.

Winther: Vi have i Dag været Vidne til en Udtalelse angaaende vort Hær- og Forsvarsvæsen, som gjør, at jeg ikke kan tilbageholde et Par Ytringer i den Anledning. Det kan jo ikke negtes, at man maa tage et billigt Hensyn til, fra hvilken Side de vidtgaende Udtalelser ere komne. Det er en Selvfølge, at den høitærede Krigsminister maa holde paa, at Hæren bliver fuldstændig udrustet i enhver Henseende, og det er en Selvfølge, at et Medlem af Hæren, et fremtrædende Medlem, som vistnok nyder den største Agtelse i det hele Land — og da ogsaa her — med Hensyn til sin Stilling i Hæren, ligeledes maa holde paa, at der ydes rigelig. Naar der

imidlertid til Forsvar for overmaade store Udgifter til Hær- og Forsvarsvæsenet her i Landet fra den sidstnævnte ærede Taler er anstillet nogle Sammenligninger, vil jeg tillade mig at prøve disse noget nærmere. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) havde anset over, at der gik saa stor en Masse af Landets Indtægter til Forsvarsvæsenet, og i den Anledning havde han omtalt en anden Ordning af Hæren, hvorved han mente, at der kunde spares Noget. For nu at vurdere disse Betragtninger af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds kom det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) med nogle Udtalelser, som skulde knuse det, den ærede Rigsdagsmand havde fremsat. Han fremkom saaledes med eller citerede Udtalelser af Washington, navnlig for at vise, hvor slet en Militzhær var. Han henviste til den sidste amerikanske Krig, til dens umaadelige Udstrækning, til dens blodighed og Kostbarhed, idet Hæren jo bestod dels af leiede Tropper, dels af en stor Militzhær paa begge Sider. (N. P. Jensen: Det var Krigsministeren, der udtalte dette). Om Forladelse, saa beider jeg meget undskyldte, men saa er det altsaa fra den samme Side i ethvert Fald. Jeg siger altsaa, at dette skulde nu anses som et Bevis mod dette Ønske fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds om at bringe vore Udgifter til Hær- og Forsvarsvæsenet i det Hele indenfor rimelige Grændser, thi der er jo ikke Tale om den egenlige Hærvorgansitation; det er ikke Noget, der særlig ligger for det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, det er rimeligvis ikke det, han har betonet stærkest, men derimod det, at han vil have Besparselser paa Udgifterne til Hærvæsenet. Saa kom der fra samme Side en Udtalelse — maasse ogsaa fra den høitagtede Krigsminister — nei, det var vist fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, som henviste til et Udsagn af Feltmarskal Moltke. Det var navnlig rettet mod det nationale Forsvar i Frankrig, baade mod de Hære, der vare særlig organiserede, og mod Francitieurs eller Frisshytterne, og han viste da, hvorledes dette Forsvar kun havde kunnet bevirke, at Krigen blev længere, blodigere, og fra Preussens Side haardere, end det havde været nødvendigt, naar Franskmændene havde trukket sig tilbage og havde ladet det være nok med, at de staaende Hære vare tilintetgjorte. Nu forekommer det mig imidlertid, at man ikke maa glemme, at de staaende Hære vare knuste, fuldstændig knuste, og at de stærke Fæstninger vare tagne, faldne. Dette skal man ikke glemme, naar man vil nedsettende Betydningen af et folkeligt Forsvar eller et nationalt Forsvar for at vise, at man hellere skal have et efter europæisk Mønster indrettet Krigsvæsen ogsaa for vort Land. Vi Andre kunne jo lige saa godt sige: Der ser man, hvad hjælper det, at have disse store, staaende Hære, disse store